

புறநானூற்றில் இடைச்சொற்கள்

ஜெ. டீசுமி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

காஞ்சிமாமுனிவர் பட்ட மேற்படிப்பு மையம்

புதுச்சேரி - 605 008

முன்னுரை

மலர்: 4

இதழ்: 2

மாதம்: சக்டோபர்

வருடம்: 2019

ISSN: 2454-3993

புறநானூறு என்னும் தொகை நூல் நனூறு பாடல்களைக் கொண்ட புறத்திணை சார்ந்த ஒரு சங்கத்தமிழ் நூலாகும். இனக்குழுத்தலைவன் முதல் மூவேந்தர்கள் வரை பல்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்த பல்வேறு வீரர்களின் சிறப்பையும் தமிழர்களின் அறப்பண்பாட்டையும் விளக்கும் விதமாக புறநானூற்றுப் பாடல்கள் இடம் பெறுகின்றன. இந்தப் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் இடைச்சொற்கள் பயின்று வரும் இடங்களை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இடைச்சொற்களை விளக்கல்

தொல்காப்பியர் சொற்களைப் பாகுபடுத்தும் போது, சொற்கள் பெயர், வினை என்று இரண்டு வகைப்படும் என்று கூறி, உரியும், இடையும் அவற்றைச் சார்ந்துவரும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அடுத்து, இடைச்சொலின் இலக்கணத்தைக் கூறும்போது, அவ் இடைச்சொல் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்துவரும் என்று, இடையெனப்படுபு பெயரோடும் வினையயாடும் நடைபெற்றியலும் தமக்கியல் பிலவே (இடையியல் - 1) என்னும் நூற்பாவின் வாயிலாகத் தெளிவுறுத்துகின்றார். பெயரும் வினையும் முழுத்தன்மை பெற்ற சொற்கள் தமக்கெனத் தனி இயல்பு உடையவை. ஆனால் இடைச்சொற்கள் சொல்நிலை பெறுவதில் இடைப்பட்ட இயல்பு கொண்டவை. இதனால் இவை இடைச்சொற்கள் எனப்படுகின்றன.

இக்கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இடைச்சொல்லின் பொது இலக்கணத்தைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. இடைச்சொல் பெயர்ச்சொல்லோடும் வினைச் சொல்லோடும் சார்ந்து தோன்றும் இயல்பின.
2. இடைச்சொற்கள் தமக்கென்று தனிப்பொருள் உடையன அல்ல.

இடைச்சொல்லுக்கும் பொருள் உண்டு என்னும் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் ஆகியவற்றின் பொருளுக்கும் இடைச்சொல்லின் பொருளுக்கும் வேறுபாடு உண்டு. அதாவது பெயர், வினை முதலியன தனித்து நின்று பொருளுணர்த்துவன. ஆயினும் இடைச்சொல் தனித்து நின்று பொருளுணர்த்தாமல், பெயர்ச் சொல்லையோ, வினைச்சொல்லையோ சார்ந்து நின்று பொருளுணர்த்துகின்றது. இதனால் தொடர்நிலை அடிப்படையில் இச்சொற்கள் பொருள் விளக்கப்பட வேண்டியனவாகின்றன. அதாவது

சொற்றொடரிலுள்ள வேற்றுமை, மன், உம் போன்ற இடைச்சொற்கள் சொற்றொடர்ப் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன.

1. சாரியைகள்
2. கால இடைநிலைகள்
3. வேற்றுமை உருபுகள்
4. அசை நிலைகள்
5. இசை நிறைகள்
6. தத்தம் குறிப்பால் பொருள் செய்வன
7. உவம உருபுகள்.

என்று ஏழு வகையாகக் கூறப்படும் இடைச் சொற்களுள் வேற்றுமை உருபுகள், தத்தம் குறிப்பால் பொருள் செய்யும். மன், உம் முதலிய இடைச்சொற்கள் ஆகியன சொற்றொடர்ப் பொருளை அறிவதில் விளக்கப்பட வேண்டியனவாயுள்ளன. சான்றாக, கந்தனும் வந்தான் என்னும் சொற்றொடரிலுள்ள உம்மையை விளக்கினால் தான் அச்சொற்றொடரின் பொருளான கந்தனன்றி வேறு சிலரும் வந்தனர் என்பதை அறியலாம். ஆகையால் இவ்வியலில் இடைச்சொற்கள் வேற்றுமை, மன், உம் முதலியவற்றைப் பற்றி புறநானூற்றுப் பாடல்களில் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். முதலில் வேற்றுமையைப் பற்றி காண்போம்.

வேற்றுமை

சொற்றொடர்களுக்குப் பொருளுரைக்கும் போது அச்சொற்றொடரிலுள்ள வேற்றுமை பற்றி அறிதல் இன்றியமையாததாகும். தான் சேரும் பெயரின் பொருளை வேறுபடுத்துவதால் வேற்றுமை எனப்படுகின்றது.

வேற்றுமை பற்றி விளக்கும். இ. அண்ணாமலை, ஒரு சொற்றொடரில் வினையோடு பெயர்களுக்குள்ள பொருள் தொடர்பை விளக்கி நிற்பது வேற்றுமை தனிப்பெயராய் நிற்கும் எழுவாயிலிருந்து வேறுபட்டு, உருவு ஏற்றுநிற்பதால் வேற்றுமை என்று உருபனியல் அடிப்படையில் தொல்காப்பியர் பெயரிட டாலும் வேற்றுமை ஒரு தொடரியல் கருத்தாகும், என்று வேற்றுமையைத் தொடரியல் கருத்தாகக் கொள்கின்றார்.

தமிழில் எட்டு வேற்றுமைகள் அமைந்துள்ளன. அவை எழுவாய், பெயர், ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், விளி என்பனவாகும். இவற்றுள் இரண்டு முதல் ஏழு வரை உள்ள வேற்றுமைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் குறிப்பிட்ட முடிப்புச்சொற்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு:

இரண்டாம் வேற்றுமை - வினை, வினைக்குறிப்பு
மூன்றாம் வேற்றுமை - வினைமுதல், கருவி
நான்காம் வேற்றுமை - கொடை, பொருட்டு, உறவு
ஐந்தாம் வேற்றுமை - நீக்கம், ஆக்கம், எல்லை, ஏது
ஆறாம் வேற்றுமை - உடைமை.
ஏழாம் வேற்றுமை - வினை செய்யும் இடம், காலம், நிலம்.

வேற்றுமை உருபுகளை அவற்றின் முடிப்புச் சொற்களுடன் இயைபுபடுத்தி புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வருவதை இனிக் காணலாம்.

சொற்றொடரின் வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்தும் வெளிப்படும் வரலாம். வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து வருவது வேற்றுமைத் தொகை என்றும், வெளிப்பட வருவது, வேற்றுமைவிளி என்றும் கூறப்படுகின்றன. இவற்றுள் வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து வரும்போது, அங்கு மறைந்திருக்கும் உருபைக் கண்டறிந்தால்தான் அச்சொற்றொடரின் பொருளை மயக்கமின்றித் தெளிவாக உணரமுடியும்.

சான்றாக

புலிகொல் யானை என்னும் தொடரைப் புலியால் கொல்லப்பட்ட யானை, புலியைக் கொன்ற யானை என்று வேற்றுமை உருபை விரிப்பதன் மூலம் இரண்டு வேறு சொற்றொடர்களாக அமைக்கலாம். இவ் அமைப்புக்கு வேற்றுமை உருபுகள் காரணமாகின்றன.

சான்று

ஈண்டு அவரடுதலும் நல்லான் ஆண்டு அவர்
(புறம். 78: 9)

இதில் “அவரடுதல்” என்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை ஆகும். வேற்றுமைத்தொகை என்றால் வேற்றுமை உருபு மறைந்து வருவதாகும். அவ்வாறு “ஐ” என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு மறைந்து வந்து அவரைப் போர்க்களத்திலே கொல்ல எண்ணாதவனாக என்ற பொருளில் வருகின்றது.

சான்று

வடதிசை யதுவே வான்தோய் இமயம்,
தென்திசை ஆஅய் குடி இன்றாயின,
(புறம். 132)

என்ற பாடலில் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு தொக்கி வருவதை அறியலாம். இதில் வடதிசைக் கண் வாணைப் பொருந்தும் இமயமலையும், தென்திசைக் கண்

ஆய்குடியும் இல்லையாயின் இந்தப் பரந்த இடத்தையுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக் கெடும் என்பதில் கண் என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு மறைந்து வந்துள்ளது.

சான்று

குழவி கொள்பவரின், ஒம்புமதி

(புறம். 5: 7)

இப்பாடலின் அடியில் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபான ஐ என்னும் உருபு மறைந்து வந்தள்ளது. அதாவது ஒரு நாட்டை காக்கும் அரசனைப் பார்த்து நீ காக்கப்படும் தேயத்தைக் குழவியை வளர்ப்பாரைப் போலப் பாதுகாப்பாயாக என்று கூறுவதில் குழவியை என்னும் சொல்லில் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது. இவ்வாறு வேற்றுமை உருபுகளின் பொருளை விளக்குவால் சொற்றொடரின் பொருளைத் தெளிவாக விளக்க முடிகின்றது. அடுத்து வேற்றுமை மயக்கத்தை பற்றிப் பார்ப்போம்.

வேற்றுமை மயக்கம்

ஒரு பொருளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உருபுகள் வருவதைத் தொல்காப்பியர் வேற்றுமை மயக்கம் என்று கூறுகின்றார். இதில் எந்த உருபு வந்தாலும் சொற்றொடர் இலக்கண அமைதியோடு இருந்தால் அது வேற்றுமைப் பொருள் மயக்கம் எனப்படும். பயன்படுத்தப்பட்ட உருபு இலக்கண வழுவாகி வேறு உருபின் பொருளில் அந்தச் சொற்றொடரை இலக்கண அமைதி உடையதாக ஆக்கிக்கொண்டால் அது வேற்றுமை உருபு மயக்கம் எனப்படும்.

இனி, மன், மற்று, கொள், உம், ஓ, அம்ம, ஏ என்ப போன்ற சில இடைச் சொற்களை புறநானூற்று பாடல்களின் வழி காணலாம்.

மன்

மன் என்னும் இடைச்சொல் கழிவு, ஆக்கம், ஒழியிசை ஆகிய பொருள்களில் பயன்படுத்தப்படும் என்று தொல்காப்பியமும் இவற்றுடன் அசைநிலை, மிகுதி, நிலைபேறு ஆகிய பொருள்களில் பயன்படுத்தப்படும் என்று நன்னூலும் கூறுகின்றன.

“கவைக்கதிர் வரகின் அவைப்புறு வாக்கல்.

.....

அல்லற் காலை நில்வன் மன்னே”

(புறம். 215)

இப்பாடல் அடியில் வந்துள்ள மன் என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலைப் பொருளில் வந்துள்ளது.

“சிறியோன் பெறின் அது சிறந்தன்று மன்னே?”

(புறம்: 75: 5)

இதில் மன் என்னும் இடைச்சொல் ஆக்கத்தின் கண் வந்துள்ளது.

அசைநிலைகள் தொடரில்

பொருளுணர்த்தாதவையாகும். இவ்வடியில் மன் என்னும் இடைச்சொல் பொருளுணர்த்தாமல் வருவதால் அசைநிலைப் பொருளில் வந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. புறநானூறு 99 பாடலிலும் மன் என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலைப் பொருளில் வந்துள்ளது.

மேற்கூறிய செய்திகளால் மன் என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலைப் பொருளில் வந்தள்ளதைப் பார்த்தோம். இனி, மற்று, ஓ, கொல், உம், அம்ம என்னும் இடைச்சொற்கள் குறித்துப் பார்க்கலாம்.

மற்று

மற்று என்னும் இடைச்சொல் வினைமாற்று, அசைநிலை ஆகிய பொருள்களில் ஆளப்படும் என்று தொல்காப்பியமும், இவற்றுடன் பிறிது என்னும் பொருளிலும் ஆளப்படும் என்று நன்னூலாரும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மற்று என்னும் இடைச்சொல் புறநானூற்றில் வினைமாற்று, அசைநிலை ஆகிய

பொருள்களில் ஆளப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

பரந்துபடு நல்லிசை எய்தி மற்றுநீ

(புறம். 213: 9)

என்னிடம் யாது? மற்று. இசைவெய்யோயே?

(புறம். 222: 6)

இனையை ஆதலின், நினக்கு மற்றுயான்

(புறம். 236: 8)

என்னும் பாடல் அடிகளில் மற்று என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலைப் பொருளில் வந்துள்ளது. அதாவது மற்று என்னும் இடைச்சொல் பொருள் குறிக்காமல் அசைநிலையாக ஆளப்பட்டுள்ளது.

கொல்

கொல் என்னும் இடைச்சொல் ஐயப் பொருளில் வரும் என்று தொல்காப்பியரும், ஐயம், அசைநிலை ஆகிய பொருள்களில் வரும் என்று நன்னூலாரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். புறநானூற்று பாடல்களில் கொல் என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலையாக வந்துள்ளதைப் பார்க்கலாம்.

இரங்க விளிவது கொல்லோ, வரம்பு அணைந்து

(புறம். 98: 18)

பாணன் பாடினன் மற்றுகொல், மற்று நீ

(புறம். 99: 12)

ஆசாகு எந்தை யாண்டுஉளன் கொல்லோ?

(புறம்: 235: 16)

என்னும் பாடல் அடிகளில் கொல் அசைநிலையாக ஆளப்பட்டுள்ளது. அடுத்து உம் என்னும் இடைச்சொல்லைப் பற்றி இனிக் காணலாம்.

உம்

எச்சம், ஐயம், சிறப்பு, எதிர்மறை, முற்று எண் தெரிநிலை, ஆக்கம் ஆகிய பொருள்களில் வழங்கப்படுவது உம் என்னும் இடைச் சொல்லாகும்.

உம்மை எச்சப்பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். தொழில் சொல்லப்படாது

குறைந்து நின்ற பொருளை உணர்த்தும் உம்மை எச்சவும்மை எனப்படுகின்றது. இது இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை, எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை என்று பகுக்கப்படும்.

சான்று

சங்கரும் வந்தான் - இறந்தது தழீஇய எச்ச வும்மை
சங்கரும் வருவான் - எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை

இவற்றில் முன்னதில் சங்கர் வந்தான் என்பதனோடு மற்றும் யாரோ வந்ததையும் இறந்த காலத்தில் குறிப்பதால் அது இறந்தது. தழீஇய எச்சவும்மையாகவும், பின்னதில் சங்கரும் மற்றும் சிலரும் வருவார்கள் என்று எதிர்காலத்தையும் குறிப்பதால் அது எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை யாகவும் கூறப்படுகின்றன.

மாறிப் பிறவாராயினும், இமயத்துச்
(புறம். 214: 11)

இதில் பிறவாராயினும் என்னும் உம்மை அசைநிலையில் வந்துள்ளது. உம்மையின்றி ஒதுவாரும் உளர் என்பது இதன் பொருள்.

நோயிலன் ஆயின் நன்றுமன் தில் லென
(புறம். 229: 15)

மன்னும் தில்லும் அசைநிலை ஆகும்.

சறும் வழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே
(புறம், 113: 7)

அனையர் வாழியோ இரவலர் அவரைப்
(புறம். 199: 4)

என்னும் இருப்பாடல்களிலும் வாழியும், ஓவும் அசைநிலைகளாக வந்துள்ளது.

ஓ

ஓ என்னும் இடைச்சொல் பிரிநிலை, வினா, எதிர்மறை, ஒழியிசை, தெரிநிலை, சிறப்பு ஆகிய பொருள்களில் வரும் என்று தொல்காப்பியரும், இவற்றுடன் கழிவிரக்கம், அசைநிலை ஆகிய பொருள்களில் வரும் என்று நன்னூலாரும் இலக்கணம் கூறியுள்ளனர்.

கைமான் கொள்ளுமோ? என

(புறம். 96: 8)

சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே!

(புறம்: 113: 7)

நோகோ யானை! தேய்கமா காலை!

(புறம். 116, 9)

தெண்ணீர்ச் சிறுகுளம் கீள்வது மாதோ

(புறம். 118: 3)

என்னும் பாடல் அடிகளில் ஓகார இடைச்சொல் அசைநிலை பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது. அடுத்து அம்ம, ஏ, என்ப என்னும் இடைச்சொல்லை பற்றிக் காணலாம்.

அம்ம

அம்ம என்னும் இடைச்சொல் பயின்று வருவதை,

நொய்தால் அம்மதானே - மையற்று

(புறம். 75: 10)

இவ்வடியில் அம்ம என்ற இடைச்சொல் அசைநிலையாக வந்துள்ளது.

ஏ

ஏ என்னும் இடைச்சொல் அசை நிலையாக வருவதைக் காணலாம்.

அளிதோ தானே, பேரிருங்குன்றே

(புறம். 111: 1)

இவ்வடியில் தான், ஏ இரண்டும் அசை நிலையில் வந்துள்ளது.

யாணர் அறா அ வியன்மலை அற்றே

(புறம். 116: 14)

இதில் அற்றே என்னும் ஏகாரம் அசை நிலையில் வந்துள்ளது.

என்ப

கொள்ளாய் என்ப, கள்ளின் வாழ்த்திக்

(புறம். 269: 8)

என்ப என்னும் இடைச்சொல் அசை நிலையாக வந்துள்ளது.

முடிவரை

இதுவரை கூறப்பட்ட கருத்துகளால் சொற்றொடர்ப் பொருளை அறிய இடைச்சொற்களின் பொருளையும் விளக்க வேண்டும் என்பதை அறிய முடிகிறது. மன், உம், ஓ, கொல், அன்ன, என்ப, மற்று, ஏ

ஆகிய இடைச்சொற்கள் பொருளுணர்த்து மாற்றைப் பார்த்தோம். இடைச்சொற்கள் கருத்தை விளக்கும்போது கருத்துப் புலப்பாட்டிற்கு உதவியாய் அமைகின்றது.